

**[Jørgen Jørgensen (Lejre).]**

undervisning, hemmes af de fastlagte meget stramme regler.

Jeg er derfor tilfreds med, at der gives disse videre beføjelser, så der kan foregå en friere undervisning indenfor den højere skole. Jeg mener også, at denne udvikling i al almindelighed bør fremmes i de bestående skoler, og at man ikke på nuværende tidspunkt skal være så optaget af at få særlige forsøgsskoler. Det er ude i det praktiske daglige skolearbejde, man skal søge at finde en form for en friere undervisning; der bør gro op af det daglige skolearbejde; men så må man have mere plads til at røre sig end under de nugældende bestemmelser.

Der er een ting endnu, jeg vil pege på i forbindelse med lovforslaget. Det er et spørgsmål, som har været rejst både her og under behandlingen i landstinget, nemlig hvem der skal bedømme forslag, der fremkommer om adgang til en friere undervisning. Det er naturligvis ministeren, der står med det egentlige ansvar, men ministeren eller ministeriet må selvfølgelig have sagkyndig hjælp. Jeg forstår, at ministeren er af den opfattelse, at undervisningsinspektionen skal være stedet, hvor godkendelsen af de indsendte forslag sker. Fra anden side har der været fremsat ønske om, at andre skolekyndige, som i særlig grad interesserer sig for disse forsøgsplaner, skulle være ministeriets rådgivere. Jeg mener derfor, det er nødvendigt, at vi også her i folketinget drøfter dette spørgsmål nærmere med ministeren, og jeg skal på nuværende tidspunkt kun sige, at når det anføres, at ministerens tilsynsførende, d. v. s. undervisningsinspektionen, vil være fuldt egnede som rådgiver og vejleder for ministeriet og for de lærere, der ønsker forsøgsundervisning prøvet, er det muligt, at det er rigtigt, men såvidt jeg har forstået, er det dog ikke i undervisningsinspektionen, man har følt trang til at give lærerne mere frihed. Disse blomster er ikke groet i undervisningsinspektionens have; tankerne er, såvidt jeg har forstået, født andre steder. Det er de praktisk udøvende lærere i det daglige skolearbejde, der har følt, at undervisningsreglerne var for stramme og på visse områder en hindring for undervisningen. Derfor var det måske også rimeligt, at repræsentanter for de kredse indenfor den højere skole, som har følt manglerne ved den nuværende ordning, fik et ord med at sige, når det skal bedømmes, om afvigelser fra de gældende bestemmelser kan godkendes.

Jeg ser med tilfredshed på, at ministeren er mødt med dette lovforslag. Jeg er

meget villig til at give ministeren den vidtgående beføjelse, som loven vil give ham, men jeg vil altså gerne, at vi i udvalget drøfter det par forhold, jeg har peget på her, og overvejer, om de i enkeltheder udfordrede regler for skolearbejdet ikke også rent formelt bør ændres; selvom de ikke bliver taget altfor bogstaveligt i det daglige arbejde, kan de alligevel på visse områder være en hindring for, at lærerne i den højere skole får den frihed i undervisningen, som er et vigtigt led i det at kunne gøre undervisningen interessant og levende for eleverne. Og det er påkrævet såvel for den højere skole som for enhver anden skoleform.

**Helge Madsen:** Det forsøgsarbejde, der her er tale om at sætte i gang, har altid været påkrævet i skolerne og har også altid været udført, men tidligere fandt sådanne forsøgsarbejder i udstrakt grad sted i de små private skoler, som udviklingen og lovgivningen efterhånden har taget livet af. Og da vi nu står tilbage med den offentlige skole alene, er det påkrævet, at dette forsøgsarbejde føres ind i den offentlige skole. Derfor kan vi fra vor side give tilslutning til lovforslaget.

Spørgsmålet om tilsynet med forsøgsarbejdet, der har været nævnt et par gange i dag, vil vi også gerne se på i udvalget. Vi føler os ikke tiltalt af tanken om flere nævner eller kommissioner, men vi er klar over, at der er et hensyn at tage til, at der kommer mere ud af dette lovforslag end papir; hvis vi derfor i udvalget får klarlagt, hvor meget ministerens tilbud om undervisningsinspektørernes arbejde på dette område vil betyde, og hvor meget der vil kunne nås, hvis man nedsætter et sådant mindre nævner, vil vi gerne drøfte det.

Det er i landstinget og her i dag nævnt, at undervisningen i høj grad er trykket af hensynet til de efterfølgende skoletrin, og det er jo rigtigt. Jeg vil her pege på, at den ene af de skoleformer, der er tale om i det foreliggende lovforslag, nemlig realklassen, i mindre grad er trykket af hensynet til de efterfølgende trin end gymnasiet, således at det vil være rimeligt, at realklassen stilles noget friere, hvad angår denne forsøgsvirksomhed.

Endelig vil jeg gerne pege på forældrenes indflydelse, forældrenes ret. Jeg mener, at det enten af loven eller af bekendtgørelser bør fremgå, at forældre skal underrettes, når forsøgsarbejde påtænkes iværksat, og at forældrene bør have adgang til, hvor det er muligt, at flytte deres børn fra eller til